

РЕШЕНИЕ

№ 2726

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1680** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Инспайър Комюникейшънс“ ЕООД, представлявано от управителя Н. Е. Я. чрез адв. А. Х., срещу Решение № 5167/15.12.2022 г. по НАХД № 12163/2022 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 133-ти състав, с което е потвърдено НП № 653687-F654668/15.08.2022 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на „Инспайър Комюникейшънс“ ЕООД, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3120 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че процесното деяние не представлява нарушение и е с незначителна обществена опасност, както и че същото е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Сочи се, че първоинстанционният съд не е отговорил на всички възражения, изложени в жалбата. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – заместник директор на ТД на НАП, редовно призован, не изпраща

представител. В писмени бележки чрез пълномощника си юрк. Г. Б., оспорва жалбата, като излага доводи за правилност и обосноваост на обжалваното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от първоинстанционният съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 24.02.2022 г. в ЦУ на НАП постъпила информация от Агенция по вписванията относно юридическите лица, които не са подали в срок до 30.09.2021 г. годишен финансов отчет за 2020 г. в Търговския регистър и регистъра на юридически лица с нестопанска цел и не са подали декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч.

На 16.05.2022 г. в ТД на НАП С., офис М. била извършена справка в Търговския регистър и регистъра на юридически лица при Агенция по вписванията, при която било установено, че „Инспайър Комюникейшънс” ЕООД не е подало годишен финансов отчет за 2020 г. в горепосочения срок. Заявлението за вписване и представяне за обявяване на годишния финансов отчет на дружеството за 2020 г. в Търговския регистър и РЮЛНЦ било подадено на 19.04.2022 г. – със закъснение от 201 дни.

Въз основа на тази констатация и в присъствието на управителя на дружеството-нарушител, свидетелката А. К. – инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], съставила АУАН № F654668/16.05.2022 г. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП № 653687-F654668/15.08.2022, с което на дружеството била наложена имуществена санкция на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч. в размер на 3 120 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът е направил правилни изводи, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити, като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете за издаване на актовете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Предвид

на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт НП са издадени при спазване на процесуалните правила.

Отговорността на дружеството – касатор е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Съгласно разпоредбата всички търговци по смисъла на Търговския закон (ТЗ) следва да публикуват ГФО чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в ТР в срок до 30 септември на следващата година. Безспорно е, че „Инспайър Коммюникейшънс” ЕООД е търговец по смисъла на чл. 2, т.1 от ЗСч вр. чл. 1 ТЗ. Безспорно е и че дружеството е публикувало своя ГФО на 19.04.2022 г. – със закъснение от над шест месеца. Правилно е и заключението на съда, че нарушението е извършено чрез бездействие, като датата на довършването му правилно е определена от АНО на 01.10.2021 г. – с изтичане на срока, през който дружеството е било длъжно и е могло да осъществи дължимото действие.

Във връзка с възражението на касатора, че въззивната инстанция не е взела предвид факта, че от страна на АНО не е изследвано, дали наказаното дружество попада в предвидените по чл. 38, ал. 4 ЗСч изключения, е необходимо да се има предвид следното: Изключението, регламентирано в разпоредбата на чл. 38, ал. 4 от ЗСч, се отнася само до непубликуване от малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, на отчетите за приходите и разходите и докладите за дейността. Съдържането на ГФО е регламентирано в разпоредбата на чл. 29, ал. 1 – ал. 10 от ЗСч, като в ал. 1 е указано, че ГФО за всички предприятия се състои най-малко от счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите и приложение. Очевидно отчетите за приходи и разходи са само част от ГФО, поради което изключението в чл. 38, ал. 4 от ЗСч не сменя от лицата задължението да публикуват ГФО, а само за отчет за приходите и разходите и докладите за дейността. Предвиденото отклонение за малките предприятия не засяга счетоводния баланс, т. е във всички случаи търговците са длъжни да публикуват ГФО, като тези по чл. 38, ал. 4 от ЗСч могат да решат да го публикуват само в частта на счетоводния баланс. Посоченото доказва, че тези лица не са освободени от задължението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч – нормата действа и за тях, макар и с ограничено приложно поле досежно обема на публикувана информация.

На следващо място, предвид характера на извършеното нарушение – чрез бездействие - датата на извършване на нарушението и датата на установяване на същото не е задължително да съвпадат, поради което и кога са констатирани признаци на административното нарушение не е въпрос относим към доказаността на елементите му. Затова и възражението на жалбоподателя в тази насока се явява несъстоятелно. С пропускане на законоустановения срок за публикуване на ГФО е осъществен състава на нарушението, описано в НП.

Нормата на чл. 74, ал. 1 ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч в приложимата редакция. Следователно, установеното по безспорен начин противоправно поведение (бездействие) на търговеца, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч в приложимата редакция, следва да бъде санкционирано съгласно чл. 74, ал. 1 ЗСч "който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева". В случая наложената имуществена санкция в размер на 3 120

лева, представлява 0,1 на сто от нетните приходи на дружеството, отразени в ГДД, т. е. определената санкция е в минимален размер.

Неоснователен е довода на касатора за наличие на хипотезата за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН, за квалифициране на деянието като маловажен случай. Нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч е формално и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. Налице е деяние на така нареченото "просто извършване", при което с факта на установяването му законодателят презумира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административнонаказателна санкция. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая е нарушена норма от публичен ред, регламентираща отчетността на търговците по отношение на извършваната от тях дейност. В този смисъл деянието не представлява маловажен случай и за него законосъобразно е наложено административното наказание.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърдените в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното, Административен съд - София град, X.-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.12.2022 г., постановено по НАХД № 12163/2022 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 133-ти състав.

ОСЪЖДА „Инспайър Коммюникейшънс” ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.